

Sygn. akt I ACa 490/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie, I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Ewa Lauber-Drzazga (spr.)
Sędziowie:	SA Alicja Surdy SA Ewa Popek
Protokolant	sekr.sądowy Dorota Kabala

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2012 r. w Lublinie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w Ł.

przeciwko (...) Publicznemu Szpitalowi Wojewódzkiemu im. (...) (...)w Z.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 20 kwietnia 2012 r. sygn. akt IX Gc 140/12

I. oddala apelację;

II. zasądza od pozwanego (...) Publicznego Szpitala Wojewódzkiego im. (...) (...)w Z. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej w Ł. kwotę 1.800 (tysiąc osiemset) zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

I ACa 490/12

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20 kwietnia 2012r. Sąd Okręgowy w Lublinie zasądził od (...) Publicznego Szpitala Wojewódzkiego im. (...) (...)w Z. na rzecz (...) Spółki Akcyjnej w Ł. kwotę 394.610,71zł z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu.

Wyrok Sądu Okręgowego został oparty na następujących ustaleniach:

Powód zawarł z sześcioma dostawcami pozwanego umowy o współpracy w zakresie obsługi wierzytelności i udzielania poręczeń w których poręczył istniejące i niewymagalne, jak również przyszłe zobowiązania m.in. pozwanego szpitala do wysokości kwot określonych w umowach. Strony tych umów ustaliły, iż w przypadku gdyby szpital nie wywiązał się ze zobowiązań dostawca zawiadomi o tym powoda, który dokona zapłaty na rzecz dostawcy poręczonego zobowiązania. Powód w wykonaniu umów o współpracy zapłacił na rzecz dostawców kwotę objętą

niniejszy postępowaniem i dochodził jej zasądzenia na podstawie art. 518 § 1 pkt 1 kc jako osoba trzecia, która spłaciła wierzyciela i nabyła spłaconą wierzytelność.

Pozwany zakwestionował roszczenie powoda w zakresie kwoty 18.909,22zł. Powołał się na art. 53 ust.6 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991r. o zakładach opieki zdrowotnej w brzmieniu obowiązującym od dnia 22 grudnia 2010r. (Dz.U. z 2007r. Nr 14, poz.89) twierdząc, iż zobowiązania szpitala powstałe na mocy umów jakie zawierał z dostawcami po dacie 22 grudnia 2010r, jak też zobowiązania które po tej dacie stały się wymagalne dla zmiany wierzyciela wymagały zgody podmiotu który utworzył zakład opieki zdrowotnej. Wobec tego iż zgody takiej nie było czynności powoda są nieważne.

Sąd Okręgowy nie podzielił tego stanowiska i uwzględnił powództwo w całości. Stwierdził, że art. 53 ust. 6 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej nie może być interpretowany rozszerzająco. Umowa poręczenia nie jest umową mającą na celu zmianę wierzyciela, a zatem nie wymaga ona zgody o jakiej mowa w tym przepisie.

Od tego wyroku w części zasądzonej kwotę 18.909,22zł pozwany Szpital złożył Apelację zarzucając naruszenie art. 53 ust. 6 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991r. o zakładach opieki zdrowotnej w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 22 października 2010r. o zmianie ustawy o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. Nr 230, poz. 1507) przez błędną wykładnię i przyjęcie, że przepis ten nie znajduje zastosowania w niniejszej sprawie.

Wskazując na powyższe pozwany wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w części dotyczącej kwoty 18.909,22zł ewentualnie uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja jest niezasadna.

Zgodnie z art. 53 ust 6 ustawy z 30 sierpnia 1991r. o zakładach opieki zdrowotnej w brzmieniu obowiązującym od dnia 22 grudnia 2010r., czynność prawna mająca na celu zmianę wierzyciela, w przypadku zobowiązań samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej, może nastąpić po wyrażeniu zgody przez podmiot, który utworzył zakład. Podmiot, który utworzył zakład, wydaje zgodę albo odmawia jej wydania, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia ciągłości udzielania świadczeń zdrowotnych oraz w oparciu o analizę sytuacji finansowej i wynik finansowy samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej za rok poprzedni. Zgodę wydaje się po zasięgnięciu opinii kierownika samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej.

W sprawie sporną kwestię stanowiła interpretacja powyższego przepisu, a mianowicie czy zawierane przez powoda z dostawcami szpitala umowy poręczenia jego zobowiązań powstałych po tej dacie wymagały dla swej ważności zgody organu założycielskiego.

Należy przy tym stwierdzić, że w niniejszej sprawie kwestia ta może dotyczyć jedynie zobowiązań szpitala wynikających z umów zawartych przez szpital po dniu 22 grudnia 2010r. a nie zobowiązań, które stały się wymagalne po tej dacie lecz wynikały z umów wcześniej zawartych.

Z materiału dowodowego zebranego w sprawie wynika, iż kryteria takie spełniają tylko dwa zobowiązania na kwotę 900,01zł i 6.067,22zł ponieważ wynikały one z umów zawartych przez szpital ze Spółką (...) w dniach (...). Pozostałe zobowiązania objęte apelacją powstały w wyniku realizowania wcześniejszych umów i kwestia interpretacji art. 53 ust. 6 ich nie dotyczy.

Przechodząc do interpretacji art. 53 ust. 6 należy stwierdzić, iż Sąd Apelacyjny w całości podziela stanowisko Sądu Okręgowego, iż powyższy przepis nie dotyczy umowy poręczenia i zgoda organu założycielskiego szpitala nie była potrzebna.

Umowa poręczenia nie jest umową, która ma na celu zmianę wierzyciela, ale gwarancję, że poręczyciel wykona zobowiązanie w wypadku gdyby nie wykonał go dłużnik. Jeżeli dłużnik nie wykona zobowiązania to wprawdzie

dochodzi ostatecznie do zmiany wierzyciela, ale nie wyniku czynności prawnej ale na skutek czynności faktycznej i z mocy samego prawa (art. 518 § 1 pkt 1 kc).

Przepis ten nie może być interpretowany rozszerzająco, a zatem powód spłacając zobowiązania pozwanego, co jest w sprawie niesporne, wstąpił w prawa wierzyciela i powództwo zasadnie zostało uwzględnione w całości.

Z tych względów i na podstawie art. 385 kpc i art. 108 § 1 kpc Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.